

انتظارِ قرار دادموقتی‌های نفت به سر رسید

بسته رفاهي بهبود معيشت کارکنان قرار دادموقت نفت، همراه با حقوق مرداد ماه پرداخت می‌شود. معاون مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران، در امور عملیات غیرصنعتی از درج مفاد بسته رفاهی بهبود معیشت کارکنان قراردادی مدت‌موقت صنعت نفت در فیش حقوقی مردادماه خبر داد و گفت: مقرر شده است تا اضافات پرداختی شامل هزینه ایاب و ذهاب، کمک هزینه مزدی و پرداخت‌های بیمه‌ای در آیتم‌های حقوقی مردادماه گنجانده شود. رضا خلیلی در ارتباط با نحوه محاسبه این آیتم‌ها گفت: دو آیتم مربوط به علی‌الحساب کمک رفاهی و متمم کمک رفاهی و ایاب و ذهاب از اردیبهشت ماه محاسبه شده و آیتم‌های مربوط به بیمه تکمیلی در مان و بیمه عمر از مردادماه محاسبه خواهد شد. خلیلی همچنین درباره جزئیات پرداخت این بسته رفاهی گفت: مبلغ علی‌الحساب کمک رفاهی با توجه به ضریب اعلام شده و به میزان یک دوازدهم مبلغ پرداختی سال گذشته هر یک از کارکنان قرار داد مدت موقت (با احتساب افزایش ۱۰ درصدی به صورت علی‌الحساب) و متمم کمک رفاهی و ایاب و ذهاب برای هر نفر به صورت ماهانه و به میزان ۲۵۱ هزار و ۷۴۰ تومان پرداخت خواهد شد.

■ ■ ■

بازنشستگان فولاد کارت خرید ۲میلیون تومانی می گیرند



معاون فنی و عملیات صندوق بازنشستگی فولاد، برنامه‌ها و اقدامات صورت گرفته برای ارائه خدمات رفاهی به بازنشستگان فولاد را تشریح کرد. به گزارش ایلنا، امیراحمدی گفت: سفرهای ارزان قیمت اقساطی یکی از اقدامات صندوق است که از ابتدای تابستان آغاز شده و بازنشستگان فولاد و خانواده‌های آنها با استفاده از تسهیلات و امکانات صندوق به نقاط مختلفی نظیر مشهد مقدس، شمال کشور و همین‌طور عتبات عالیات سفر می‌کنند. احمدی، رسیدگی به وضعیت درمان بازنشستگان فولاد را از دیگر اقدامات صندوق برشمرد و عنوان کرد: با قرار دای که با شرکت بیمه ملت از ابتدای امسال منعقد کردیم تعداد مراکز طرف قرار دادمان را از ۳۵۰ مرکز به ۱۵۶ مرکز درماني افزایش دادیم. معاون فنی و عملیات صندوق بازنشستگی فولاد با اشاره به تفاهم‌نامه امضا شده با فروشگاه فاه گفت: بازنشستگان فولاد با کارت‌های اعتباری دومیلیون تومانی که به زودی در اختیارشان قرار خواهد گرفت؛ می‌توانند در سراسر کشور خرید خود را از فروشگاه رفاه انجام دهند.

■ ■ ■

واگذاری «قفل کار» با حفظ منافع کارگران امکان پذیر است



جمعی از کارگران کارخانه قفل کار در تماس با ایلنا، از فروش این واحد تولیدی از طریق مزایده عمومی خبر دادند. به گزارش ایلنا، کارگران «قفل کار» که شمار آنها به حدود ۷۰ نفر می‌رسد بابیان اینکه از دی ماه سال ۹۶ این واحد تعطیل اعلام شده و ما کارگران وضعیت شغلی مشخصی نداریم، گفتند: اخیراً با حکم دادگستری شهرستان البرز واحد تولیدی قفل کار برای فروش به مزایده گذاشته شده است. کارگران این کارخانه با بیان اینکه سال‌هاست با تلاش شبانه‌روزی توانسته‌ایم با افزایش مشکلات اقتصادی کشور فعالیت تولیدی کارخانه را حفظ کنیم اما در نهایت این واحد تعطیل شد، افزودند: در مدت زمانی که در این کارخانه مشغول به کار بودیم، به رغم چندین ماهه دم‌موقه، زبان‌های مالی و روحی زیادی را هم متحمل شدیم. به گفته آنها، اگرچه اقدام دادگستری برای فروش ایسن کارخانه خبری مثبت در مورد وصول معوقات کارگران و آینده فعالیت‌های این واحد صنعتی تلقی می‌شود، اما کارگران انتظار دارند مسئولان در جریان این واگذاری به منافع کارگران نیز توجه کنند.

سازمان شیلات باید به این مسأله ورود کند

ماهی‌های جنوب در تور کشتی‌های چینی



دبیر انجمن صنفی کارگری دریانوردان تجاری ایران گفت: سازمان شیلات ایران باید به قضیه کشتی‌های چینی ورود کند. صیادان ما به امید صید به دریا می‌روند. روی هر لنج سنتی بین ۵

تا ۱۰ نفر کار و برای کارشان مقدار زیادی هزینه می‌کنند.

به گزارش ایلنا، حسن تیمورتاش در ارتباط با موضوع حضور صیادان چینی در آب‌های جنوب ایران، گفت: به نظر من، ورود دریانوردان

چینی به حوزه صیادی در آب‌های جنوب ایران کار درستی نبود. اگر سازمان شیلات ایران مجوز این کار را داده، باید نظارت بیشتری را اعمال کند. رها کردن این کشتی‌ها و اجازه دادن به صید ماهیان

سرزمین ما از سوی آنها، با روشی که هم‌اکنون دارد انجام می‌شود، درست نیست.

وی افزود: براساس شنیده‌های من، کشتی‌های چینی در محدوده خاصی ملزم به فعالیت و صیادی

هستند. تا اینجا کار مساله‌ای نیست، اما مشکل اینجاست که آنها با قرار دادن دستگاه ردیاب GPS روی قایق، کشتی‌های بزرگ و مجهز را به خارج از محدوده تعیین شده می‌برند و در محدوده‌ای (عموما نزدیک ساحل) که محدوده فعالیت صیادان ایرانی با لنج‌های چوبی‌شان است، صیادی می‌کنند یعنی GPS را در محدوده‌ای که شیلات مجوز داده، روی یک قایق پیاده شده از کشتی اصلی می‌گذارند و در هنگام شب در فاصله‌ای خارج از محدوده تعیین شده، ماهیگیری می‌کنند.

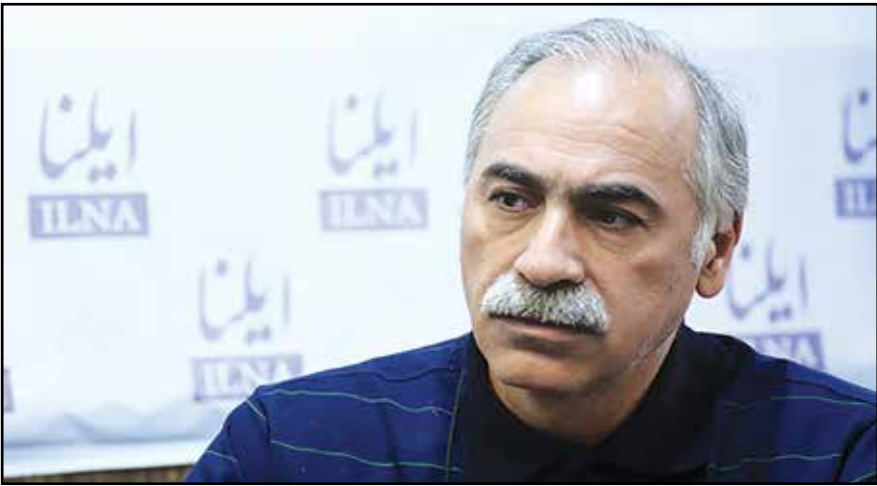
اگر این قضیه درست باشد این عمل خوبی نیست و خلاف قانون است که به چندین گروه مختلف شامل واحدهای تولید سازه‌های چوبی کشور و لنج‌داران ضرر وارد می‌کند. این یک خیانت بزرگ در جهت دریافت بیشتر ارز و ایجاد درآمد بالا است.

تیمورتاش تصریح کرد: برای جلوگیری از بروز چنین تخلفاتی، سازمان شیلات ایران باید به موضوع حضور کشتی‌ها و صیادان چینی در این آب‌ها ورود کند. باید برای هر ناوگان یا هر کشتی، یک مأمور ذی‌صلاح (مورد تایید شیلات) بگذارد تا موقعیت کشتی‌ها را به‌طور مرتب گزارش کند.

روی هر لنج سنتی بین ۵ تا ۱۰ نفر کار و برای کارشان مقدار زیادی هزینه می‌کنند. صیادان ماسوخت را به قیمت بالا خریداری می‌کنند و این خیلی ناراحت‌کننده است که ثمره دلخواهشان را از تور بیرون نکشند

وی ادامه داد: با توجه به اینکه گفته می‌شود پرسنل کشتی‌های مورد بحث چینی هستند –جدا از اینکه گفته می‌شود مالکیت این کشتی‌ها در اختیار ایرانی‌ها است– باید آموزش‌های لازم را به صیادان و ملوانان ایرانی ارائه می‌دادند تا بتوانند بعد از حداکثر یک تا دو سال، آنها را جایگزین چینی‌ها کرده و انجام عملیات را به آنها بسپرنند. این راهکار دیگری است که می‌توان برای رفع این معضل، پیشنهاد کرد.

تیمورتاش تصریح کرد: صیادان ماسوخت را به قیمت بالا خریداری می‌کنند و این خیلی ناراحت‌کننده است که وقتی آنها تورشان را از آب بیرون بکشند ثمره دلخواهشان را کسب نکنند.



استقلال) می‌تواند شستار انجات بدهد. غیر از این هیچ راهی نیست.

یزدانی با اشاره به عدم عقلانیتی که دولت به خرج می‌دهد، چشم‌انداز پیش رو چندان روشن ندانست و تصریح کرد: حداقل در کوتاه مدت، امیدواری خاصی وجود ندارد. این حقیقت مسلم را باید بپذیریم که رفتار دولت در قبال سازمان تامین اجتماعی، رفتار خوبی نبوده و این سازمان را به مخاطرات جدی کشانده است، بحران‌های فعلی نیز ناشی از همین نظام مدیریتی غلط است. مگر اینکه هم نگاه دولت به سازمان تغییر کند و هم وزیری بیاید که استقلال و سه‌جانبه‌گرایی را احیا کند.

احیا شده و هم استقلال اداری و مالی تامین شود.

رویکردها باید تغییر کند

یزدانی ادامه داد: سازمان تامین اجتماعی باید در نقش مجری عمل کند اما سیاست‌گذاری‌ها در سطح خودش به صورت سه‌جانبه انجام شود و شورای عالی در سطح وزار تاخته فقط نقش ناظر کلان را داشته باشد. این اتفاق باید بیفتد؛ بعد از آن است که می‌توان از حفظ استقلال و تمامیت شستا صحبت کرد. مهم‌ترین مولفه هم همان استقلال مالی و اداری سازمان تامین اجتماعی و البته سه‌جانبه‌گرایی است.

وی تاکید کرد: همین دو عامل (سه‌جانبه‌گرایی و

افزایش تعداد مناطق آزاد، هیچ نفعی ندارد

مأمنی برای واردات کالا و تضييع حقوق نیروی کار

نایب رئیس اتحادیه پیشکسوتان جامعه کارگری با انتقاد از تصمیم مجلس برای گسترش مناطق آزاد و ویژه اقتصادی گفت: مناطق آزاد به مامنی برای واردات کالا تبدیل شده و تنها چیزی که در آنجا اهمیت ندارد، حق و حقوق نیروی کار است.

نایب رئیس اتحادیه پیشکسوتان جامعه کارگری در گفت‌وگو با ایلنا، با انتقاد از تلاش متحده دولت و مجلس برای گسترش مناطق آزاد گفت: تعریفی که در دنیا از «مناطق آزاد» وجود دارد، این است که مناطق آزاد به بخش‌هایی از کشورها اطلاق می‌شود که قوانین سرزمینی و به‌طور مشخص قوانین اقتصادی از جمله تعرفه‌ها، قوانین مالیاتی، ضوابط بانکداری، ورود و خروج افراد و... در آنها رعایت نمی‌شود. در حقیقت یکسری تسهیلات در این مناطق تعبیه می‌شود تا بتوان با استفاده از این تسهیلات، تجارت و تولید را رونق بخشید.

علیرضا حیدری با تاکید بر اینکه هدف ماهوی مناطق

آزاد، ایجاد اشتغال، سرمایه‌گذاری و کسب درآمد است، ادامه داد: قرار است مناطق آزاد به سرزمین اصلی کمک کنند؛ در همه‌جا هم این کار مرسوم است؛ در کشورهای آسیایی که بسیار فراوان است. در کشورهای توسعه‌یافته یا در حال توسعه مانند چین هم با پدیده مناطق آزاد مواجهیم؛ در این کشورها، مناطق آزاد عموماً موفق بوده‌اند؛ اما در مورد ایران، متأسفانه ما فقط اسم این مناطق را داریم و عملاً آن اتفاقی که باید می‌افتاده، نیفتاده؛ یعنی ما بخشی از قوانین سرزمینی را در آن مناطق آزاد کرده‌ایم ولی مناطق آزاد مان‌توانسته‌اند به اهداف مورد نظر در ذهن قانونگذار برسند.

حیدری در ادامه گفت‌وگو به وضعیت «نیروی کار» در مناطق آزاد ورود کرد و یادآور شد: در مناطق آزاد، قوانین کار و تامین اجتماعی را با بازار متناسب کرده‌ایم؛ در این مناطق، هیچ قانون حمایتی از نوع قانون کار با همان بنیه و توانمندی قانون کار نداریم؛ پس «حمایت از نیروی کار» آنگونه که باید وجود ندارد.

وی تاکید کرد: وقتی نتوان برای استیفای حقوق نیروی کار مذاکره کرد، محیط کار شبیه جنگل می‌شود؛ نمی‌شود که مناطق آزاد، جنگل بی‌قانون باشند؛ بالاخره «باید» یکسری قواعد حمایتی و بازدارنده در آنجا حاکم باشد؛ حداقل قواعد بین‌المللی؛ اما در مناطق آزاد ایران، در عمل این قواعد را نداریم و در واقع نیروی کار رها شده است؛ نیروی کار را شبیه ابزار کار و ماشین آلات در اختیار کارفرما گذاشته‌اند تا هرچور که خودشان بخواهند روی آن قیمت بگذارند. قوانین تامین اجتماعی نیز در این مناطق با محدودیت‌هایی مواجه است.

اما هدف از ایجاد و گسترش مناطق آزاد چیست؛ چرا برای انبوه‌تر شدن این «جنگل بی‌قانون» هر روز تلاش می‌کنند؛ حیدری در این باره گفت: هدف قانونگذار از طراحی مناطق آزاد این بوده که مناطقی داشته باشیم که مالکیت آنها در اختیار کشور اصلی باشد ولی قواعد و قوانین دست‌وپاگیری که در مناطق سرزمینی، اجرای آنها الزام‌آور است، از الزام خارج شوند. اما در ایران معافیت‌ها نه درست اعمال شده‌اند و نه به نتیجه مورد نظر رسیده‌اند؛ یعنی قوانین سرزمینی را برده‌ایم آنجا و فقط بخشی را طبق عرایق و سلیقه‌ی دولت و قانونگذار، معاف کرده‌ایم. این روند ناقص نمی‌تواند محرک لازم برای دستیابی به اهداف مورد نظر باشد.

وی ادامه داد: اتفاقی که در ایران افتاده این است که مناطق آزاد تبدیل به بخش‌هایی از سرزمین شده که امکان واردات کالا و انباشت کالا در آنجا به وجود آمده و در واقع انبار کالاهای خارجی شده؛ هیچ استفاده دیگری از این مناطق نمی‌شود؛ ای کاش شبیه دیگر کشورها در مناطق آزاد ما هم تجارت واقعی اتفاق می‌افتاد. کشورهای حاشیه خلیج فارس عملاً تولیدکننده نیستند، ولی محلی برای مبادله کالا هستند اما در ایران مناطق آزاد فقط برای ورود کالا عمل می‌کنند و فقط انباری برای تولیدکننده‌های خارجی هستند.

این فعال کارگری با تاکید مجدد بر دور شدن مناطق آزاد از اهداف اولیه گفت: افزایش تعداد این مناطق هیچ نفعی برای کشور نخواهد داشت، ممکن است در یک ارزیابی بیطرفانه به این نتیجه برسیم که این دست تصمیمات نه تنها سودمند نیست، بلکه هزینه‌هایی نیز برای کشور ایجاد می‌کند.

به گفته حیدری، از زمانی که اولین مناطق آزاد در دهه هفتاد ایجاد شد، ارزیابی‌های کارشناسان بیطرف بارها تاکید کرده که این مناطق در نرخ GDP یا نرخ اشتغال ما تأثیر مثبتي نداشته است و ما حتی اطلاعات دقیقی نداریم که چقدر سرمایه خارجی یا احیاناً بانک غیر ایرانی وارد مناطق آزاد شده یا چقدر ورود ارز داشته‌ایم.